

- I. Utwórz trzy tablice o rozmiarze 3 elementów i wypełnij je dowolnymi wartościami. Następnie przygotuj trzyelementową tablicę wskaźników, której elementy będą wskazywały tablice z liczbami. Napisz funkcję show wyświetlającą na ekranie wartości wszystkich tablic.
- II. Zdefiniuj zmienną typu int i zainicjuj ją wartością "5". Następnie utwórz wskaźnik do tej zmiennej. Potem utwórz odnośnik do zdefiniowanego wskaźnika. Następnie przygotuj dwuelementową tablicę, której elementami będą wskaźniki na przygotowany wskaźnik i odnośnik. Wreszcie wypisz na ekran wartość zmiennej int posługując się zadeklarowaną tablicą.
- III. Dana jest globalna tablica zmiennych typu char o rozmiarze 100 elementów i nazwie inputData. Używając operatora cin wprowadzamy do tej tablicy ciąg znaków. Następnie określamy ilość wprowadzonych znaków i tworzymy dedykowaną, dynamicznie tworzoną tablice o rozmiarze dopasowanym do długości wprowadzonego słowa.
- IV. Program z poprzedniego punktu należy wzbogacić o dynamicznie tworzoną tablicę przechowującą wskaźniki do wszystkich wprowadzonych słów. Wprowadzenie kolejnego słowa będzie skutkować wyświetleniem wszystkich wprowadzonych do tej pory słów. Jeżeli w tablicy brakuje miejsca na kolejne słowa należy zwiększyć rozmiar dotychczasowej tablicy dwukrotnie.
- V. Utwórz funkcje fun1, fun2 i fun3, które jako parametr będą przyjmować odpowiednio int, wskaźnik i odnośnik. Celem wszystkich funkcji będzie wyświetlenie wartości dostarczonych jako parametry, inkrementacja tych wartości i ponowne wyświetlenie. W funkcji main:
 - zadeklaruj i zainicjuj zmienną wrt typu int,
 - wyświetl jej wartość na ekran,
 - wywołaj funkcje fun1, fun2 i fun3 dostarczając jako parametr wrt,
 - ponownie wyświetl wartość zmiennej wrt.
- VI. Funkcja fun otrzyma jako parametry char& i char* do dwóch ciągów znaków. Zadaniem tej funkcji będzie znalezienie najdłuższego podciągu. Jako wynik wyświetlone zostaną wskaźniki na początek i koniec najdłuższego podciągu.